

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم استاد عزیز جلسه ۳۳ تفسیر سوره زمر را که شنیدم، برای‌ن تناقضی پیش آمده. بنده بارها از شما شنیدم که فرمودید وقتی انسان از گناهی توبه می‌کند خداوند تمام اثر آن گناه را پاک می‌کند و شخص دچار عذاب برزخی نمی‌شود (خوب مخصوصاً اینکه خانواده‌های ما مانند خانواده‌های آیت الله بهجت و امام خمینی و سایر علما نیستند که ما از اول در حالت یقظه باشیم) تازه ۳۰ سالگی به خود آمدیم که گناه نکنیم و حقیقت عالم را فهمیدیم. اما آیت الله قوچانی، تمام حالات خود از ۱۸ سالگی به بالا را نه تنها مشاهده کردند بلکه در فشار اعمال خود قرار گرفتند و تازه این برزخ بوده که فقط از اعتقادات انسان سوال می‌شود وای به قیامت، در همان سیاحت غرب دختر ایشان هم همین مراحل را طی کرده بوده ولی با سرعت بیشتر چون عمر کمتری داشته خداوند به داد و فریاد ما برسد (مسلماً که ایشان از نظر سیر عرفانی هزار برابر از ما بهتر عمل کرده بودند) من این ترس را دوست ندارم آن هم در روزی که انسان هیچ کس را ندارد جزو تکیه به رحمت و مهربانی خدای خود این ترس انسان را از عشق و محبت در عبادات بین خود و خدا باز می‌دارد انسان را از دوست داشتن مرگ باز می‌دارد. چرا فشارهای ایشان را که واقعا هم تعلق از بدن قطع نشده امسال آقای زمانی و خانم بتی جین و موارد بی شماری که من کلیپ‌های آنها را دیدم و واقعا مردند ندیدند. مگر اینکه اینگونه فرض کنیم که مراتب عقلی ایشان، باعث شده هنگام مرگ در مرتبه بالاتر قرار بگیرند، که اگر چنین باشد آن فشارها در انتظار همه ما هست. من خودم بسیاری از حالت‌های برزخی خود را در خواب دیده‌ام که اگر بخواهم به آن‌ها برسم بعد مرگ برآیم دیوانه‌کننده است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. تجربه‌ی دیدن و عبور کردن از آثار آن‌چه گرفتار آن بوده‌ایم، غیر از آن است که در آن عذاب‌ها گرفتار شویم و تازه نمی‌دانیم این حالات در برزخ پیش آمده یا حالت سکرانی دارد. ۲. تجربه‌های نزدیک به مرگ، تجربه‌ی تجرد روح است و این ربطی به حضور در برزخ که بعد از قبض روح توسط ملک قابض پیش می‌آید و محاکمه‌ی نکیر و منکر ظهور می‌کند ندارد. موفق باشید